

កន្លង់ខក្រោះ

(បទពាក្យ៨)

សាយ័ណ្ណសុរិយេទន់ទេរចាំងភ្នំ	ភពខ្មៅចូលហ៊ុំដណ្តប់លោកា
ចម្រៀងលើយៗហើរតាមវាតា	ដីក្រុងស្រស់ថ្លាភ្លើងភ្លឺចំពែង។
កន្លង់ហិចហោះបោះពួយកាន់ទី	បុប្ផាណាត្រីធ្វើតស្រស់ហួសថ្លែង
ភមរាត្រាច់ត្រេកព្រិលភ្នែកបែកផ្សែង	ប្រាថ្នាឥតក្រែងប្រជែងក្រេបដម។
លង់នឹងសម្ផស្សធ្វើតស្រស់ត្រកាល	នៃបនិត្យស្មិទ្ធស្នាលប្រលែងបីបម
ប្រលោមក្រោមភ្លើងពណ៌ខៀវក្រហម	តន្ត្រីថ្នាក់ថ្មមអង្រួនដួងចិត្ត។
ភ្នកភ្នឹកភ្លើនព្រហើនភ្លេចភ្លាំង	កាយឥតរនាំងរាំងរាបាំងបិទ
ដង្កូវក្នុងផ្កាខាំតោងជាប់ស្អិត	ពិសកាចស័ក្តិសិទ្ធតតត្រព្យាបាល។
ស្រណោះភមរាលឃីផ្សាឥតល្អៃ	ចុករាល់ថ្ងៃខែគ្មានពេលធូរស្រាល
វិប្បដិសារីស្តាយវ័យត្រកាល	រងការផ្ទាញ់ផ្ទាលដោយពិសកំណាច។
ទោះដឹងថាខុសក៏ហួសទៅហើយ	ពុំអាចសះស្បើយរោគាបិសាច
រងទុក្ខវេទនារងាភ័យខ្លាច	មច្ចុរាជចិត្តកាចមកកាប់ប្រហារ។
យប់ថ្ងៃក្តកក្តូលអូលណែនក្នុងចិត្ត	កំហុសនេះពិតព្រោះរឿងកាមា
ភក់ជ្រាំលោកិយចំណិតណ្ហា	ថ្លោះឆ្នោយកាយាធ្លាក់ជ្រោះទឹកភ្នែក។
សន្ធិងសន្ធិវីងវៃស្តមប្រាណ	ធ្វើអ្វីមិនបានមុខគួរសង្វេគ
អាណោចខ្មោចចិត្តអាណិតពន់ពេក	រូបកាយស្នាំងស្លេកដេកចាំមរណា។
លោកនេះទំនើបងើបចំរើនណាស់	ប៉ុន្តែនៅខ្វះថ្នាំជួយរក្សា
រោគកាចប្រល័យគួរអោយអនិច្ចា	ហេតុនេះហើយណាយើងគួរប្រយ័ត្ន។
កុំលង់សង្គមដែលជុំដោយកាម	កុំញៀនកុំញ៉ាមគួរចេះទប់ស្កាត់
ថែខ្លួនស្ងួនកាយអោយឆ្ងាយវិបត្តិ	នឹងអាចបំបាត់រោគកាមអប្រិយ។

(៣០ មករា ២០០២)

ភិក្ខុ ស្វាត សាលៀម